

کیمیان

آینه

کیمیان

انتقد

امنیت همبسته

● نوذر صفیعی: قدرت‌های اطراف افغانستان، با انگیزه منافع ملی و اثری که از ناامنی در افغانستان می‌پذیرند، همواره برای صلح در این کشور فعالیت کرده‌اند و هریک مسیرها و مکانیزم‌هایی را برای کاهش تنش ابتدا در مرزها یا مناطق نزدیک به خودشان و پس از آن برای سراسر افغانستان آغاز کرده‌اند یا پیش می‌برند. البته در طول سال‌های گذشته این راهکارها کمتر با موفقیت مواجه بودند که دلایل خاص خود را دارد. نخست حضور نیروهای نظامی خارجی در خاک افغانستان، دوم بی‌میلی گروه‌های رقیب افغانستان به صلح و همکاری برای ثبات و نهایتاً هماهنگی ناچیز تلاش‌های کشورهای همسایه و قدرت‌های منطقه برای پیشبرد یک راهبرد هماهنگ و متحد. اما اصلی‌ترین دلیلی که طالبان هرگونه تلاش برای گفت‌وگوی مستقیم با دولت مرکزی را رد می‌کند، حضور نیروهای خارجی، یعنی آمریکا و ناتو در خاک این کشور است. حضور آمریکا در خاک افغانستان به خودی خود، زمینه استمرار جنگ، بحران، ناامنی و خشونت در این کشور است. اگر قرار باشد روزگاری ارتش آمریکا، خاک افغانستان را ترک کند، باید زمینه آماده باشد که طالبان حسن نیت نشان دهد و با دولت مرکزی این کشور وارد گفت‌وگو و همکاری شود.

روایت

حادثه خبری کند!

● سیدمحمد بحرینیان: چه‌بسیار حادثه‌هایی که خارخه شدند ولی برخی مسئولان، هنوز هم به گمان اینکه حادثه خبر نمی‌کند، کاری به عوامل حادثه‌ساز ندارند. برای همه مسئولان کشور شایسته‌وبایسته است که اگر خودشان نمی‌دانند حادثه خبر می‌کند، بروند و از پدرومادر دخترانی که در مدرسه سبستان سوختند بپرسند که آیا حادثه خبر می‌کند یا نه؛ یا مثلا بروند از پدرومادر دانشجوین درگذشته در حادثه دانشگاه علوم‌وحقیقات سوال کنند که آیا بچه‌ها از حادثه، خبر داده بودند یا نه. زلزله هم جدیدا خبر می‌کند چه رسد به مدرسه‌ای با بخاری غیراستاندارد و دانشگاهی در شیب زیاد و اتوبوسی فرسوده!

هزینه‌های بیداری و خبردارشدن از حادثه نباید به قیمت جان عزیزان‌مان تمام شود. اگر آن مدیر و رئیس یک‌بار بدون راننده می‌آمدند یا یک‌بار لطف کرده و کنار دانشجو‌ها سوار همین اتوبوس‌ها می‌شدند و موقع سرپایی‌رفتن اتوبوس، اضطراب را در چهره سرنشینان می‌دیدند، دستور به اقدامات مقتضی می‌دادند یا اگر مسئولی فرزندش در مدرسه‌ای با آن بخاری‌های کدایی می‌رفت، اوضاع این چنین نمی‌ماند.

آفتاب

پروژه جدید مخالفان ناامیدی مردم

● صادق زکلیاک:... قبل از ۱۴۰۰ انتخابات ۹۸ را

پیش رو خواهیم داشت که به طن قوی بسیاری از شرکت‌کنندگان سال ۹۴ امروز دچار تردیدند که با توجه به عملکرد اصلاح‌طلبان چه فایده‌ای دارد که در انتخابات مجلس به اصلاحات رای دهند. بنابراین همه چیز برای اصولگرایان مهیاست که با توجه به اینکه بسیاری از رای‌دهندگان بالقوه به اصلاح‌طلبان ناامید شده‌اند این جریان شانس برد در انتخابات مجلس یازدهم و نیز انتخابات ریاست‌جمهوری در ۱۴۰۰ را دارد. بنابراین اگرچه مخالفان در کوتاه‌مدت به وصال خود خواهند رسید اما مجددا قوه مقننه و مجریه را به دست می‌آورند و شرایط مانند ۸۴ تا ۹۲ برای اصولگرایان خواهد شد. اما پرسش اساسی اینجاست که آیا روند موجود از سوی مخالفان به نفع مردم است؟ اگرچه محافظه‌کاران در کوتاه‌مدت پیروز‌اند اما به بلندمدت این پیروزی برای این جریان دلچسب و مطلوب نخواهد بود. زیرا اصلاح‌طلبان تلاش زیادی کردند تا مردم را از ناامیدی خارج و آنها را به پای صندوق‌های رای در سال ۹۴ و ۹۶ بکشانند اما متأسفانه به‌قدری ناکامی نسبت به دولت روحانی شا مدت یافته است که امروز به هیچ روی نمی‌توان به مردم گفت که ما چاره‌ای جز صندوق رای نداریم. محافظه‌کاران بلایی بر سر دولت روحانی و اصلاح‌طلبان آوردند که بسیار دشوار می‌توان مردم را برای رای به اصلاح‌طلبان تشویق کرد.

politics@sharghdaily.ir

شرق: مراسم بزرگداشتی با عنوان «عصر علوم انسانی؛ در صحبت استاد داوود هرمیداس‌باوند» با حضور خانواده هرمیداس‌باوند، همکاران و دوستان او در وزارت امور خارجه، استادان و همچنین دانشجویان دانشگاه‌های مختلف برگزار شد؛ مراسمی به همت انجمن علوم سیاسی ایران، خانه اندیشمندان علوم انسانی و با همکاری انجمن مطالعات صلح. پیام محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه، برای مراسم تجلیل از خدمات علمی داوود هرمیداس‌باوند هم در این جلسه توسط سیدمحمدکاظم سجادیور، مشاور ارشد ظریف و رئیس پیشین انجمن علوم سیاسی ایران قرائت شد.

پیام‌ظریف

محمدجواد ظریف در بخشی از پیام خود به مناسبت بزرگداشت هرمیداس‌باوند آورده بود: «پیگیری اولویت‌ها و منافع ملی از طریق واکاوی‌های هوشمندانه و دقیق موضوعات و نیز شناخت محیط روابط بین‌الملل با تمام پیچیدگی‌ها و ظرافت‌های آن، امری سترگ است که ایشان با دقت‌نظر، همواره در مسیر آن گام برداشته‌اند. ماایلم ضمن قدردانی از تلاش‌های صمیمانه و خدمات ارزنده، از خدای بزرگ صحت و سلامتی برای ایشان در ادامه این راه امیدآفرین و برای شاگردان ایشان و همه دانشجویان ایران اسلامی آرزو کنم».

دیپلمات‌بازنشته‌نمی‌شود

سیدمحمدکاظم سجادیور در ادامه جلسه گفت: «دکتر باوند بی‌تردید دانشیار درجه یک علوم سیاسی کشور هستند. درس خواندن و درس‌خواندگی سنگ اول است، ولی کافی نیست، بلکه انسان باید خوب تحقیق کرده و خوب درس داده باشد که مجموعه این ویژگی‌ها در استاد باوند متجلی است. دومین ویژگی قابل تقدیر استاد این است که دکتر باوند یک دیپلمات برجسته است. با احترام به دیپلمات‌های دوجانبه باید گفت که در دیپلماسی یک حوزه را دیپلمات؛ یعنی دیپلمات‌های چندجانبه، ظرافت‌های بیشتری در کارشان وجود دارد و نمایندگی ایران در سازمان‌ها و اجلاس‌های بین‌المللی به لایه‌های پیچیده‌تر و دقیق‌تری نیاز دارد و ترکیبی از روابط بین‌الملل، حقوق بین‌الملل، زبان و بیان در دیپلماسی برجستگی خاصی داشته و دارند. به نظر من یک دیپلمات‌بازنشته نمی‌شود، گرچه ممکن است از لحاظ اداری، حکم‌بازنشستگی به او داده شود، ولی یک دیپلمات در زمانی که مشغول کار است و تا زمانی‌که مسئولیت اداری ندارد تنها یک دغغه دارد و آن منافع کشور است. دکتر باوند از این جهت بسیار برجسته هستند. ویژگی سوم دکتر باوند این است که نوعی درایت ایران‌محورانه همیشه در کلام، رفتار و گفتار ایشان وجود دارد که فوق‌العاده است و ایسن درایت نه‌تنها مبتنی‌بر دانش دیپلماسی است، بلکه از دانش او تا تاریخ ایران نشئت می‌گیرد».

باخوانش رسمی تنش پیدا‌نکرد

محمدجواد حق‌شناس، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد و عضو شورای شهر تهران، «دوین سخنران بود که با اشاره به آشنایی با باوند از دانشگاه امام صادق گفت:

سیاست

عکس

چهره

گرمیاداشت هرمیداس باوند

همچنان نگران آینده ایران

«از مواردی که دکتر باوند را از میان استادان آن زمان نادر می‌کرد سابقه سال‌ها حضور در وزارت امور خارجه و سازمان ملل بود که به دکتر باوند این توانمندی را داده بود که نه‌تنها از لحاظ مباحث نظری و تئوریک، همچنین مباحث تاریخی، تسلط لازم را دارا باشد. به لحاظ عملی

از واشگتن تا علامه طباطبایی

داوود هرمیداس‌باوند در ۱۳۱۳ خورشیدی در سوادکوه در خانواده اسپهبدان ترستان زاده شد. پدر بزرگشان امیر موبد فرمانده فوج (هنگ) سوادکوه بود. وی هر چند با دربار قاجار روابط خوبی داشت، ولی بر سر پیمان ۱۹۱۹ انگلستان با احمدشاه مخالفت کرد و به همین دلیل به کرمانشاه تبعید شد. «داوود» هرمیداس‌باوند پس از دانش‌آموختگی دبیرستانی وارد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران شد و بعد برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت. فوق‌لیسانس خود را در دانشگاه هاروارد و دکترای

که با آرایه‌های دیپلماتیک عجین و همراه بود، هیچ‌گاه با خوانش رسمی تنش پیدا نکرد. مواضع ملی‌گرایانه و منطبق بر منافع ملی هرمیداس‌باوند همچنین به‌طور همرمان، استفاده درست از رسانه یکی از ویژگی‌های مهم اوست».

فسادناپذیر

فریدون مجلسی، دیپلمات پیشین و از دوستان دکتر باوند نیز گفت: «در مورد دکتر باوند از دید دیپلماتیک صحبت می‌کنم. ما سه گونه دیپلمات داریم: دیپلمات‌های تزئینی، دیپلمات‌های اداری و دیپلمات‌های سیاسی. دیپلمات‌های تزئینی به زندگی خود و بهره‌مندی از موقعیت‌هایی که در اختیار آنها قرار می‌گیرد، اهمیت می‌دهند و دوران خوشی را می‌گذرانند. دیپلمات‌های اداری، مردمانی وظیفه‌شناس هستند که وظایف اداری و دیپلماتیک چه در داخل و خارج کشور را انجام می‌دهند اما دیپلمات‌های سیاسی وظیفه سنگینی برعهده دارند و سنگین‌ترین وظیفه این است که بر سواد خود باید بیفزایند. علوم سیاسی مجموعه‌ای است از حقوق، اقتصاد، جامعه‌شناسی، تاریخ، جغرافیای سیاسی، آگاهی نسبت به مسائل مهم فنی و تولیدی یک کشور و جامعه و ادبیات و فرهنگ و موسیقی. بنابراین یک دیپلمات خوب باید بتواند در یک اجتماع بین‌المللی در رویارویی با افراد مختلف از عهده این مسائل به خوبی برآید نه اینکه بخواهد کلی‌گویی کند بلکه در حدی نسبت به آن امور آگاه و وارد باشد و دکتر باوند چنین دیپلماتی است». او ادامه داد: «تعریف‌کردن از این افراد با عنوان انسان‌های سلیم، درستکار و... تعریف مناسبی نیست بلکه این تعاریف برای این افراد وظیفه است. آنچه در مورد این اشخاص مهم است آن کارهایی است که نمی‌توانند انجام دهند و از عهده آنها برنمی‌آیند و این گونه افراد فسادناپذیر هستند؛ این بخش از سخنان مجلسی با تشویق پرشور حضار سالن مواجه شد.

خارطه‌ای از دوران صدرالدین شریعتی

محمدرضا ضیائی بیگدلی، استاد حقوق بین‌الملل دانشگاه علامه طباطبایی نیز گفت: «دکتر باوند را در اواخر سال‌های دهه ۶۰ در دانشگاه امام صادق دیدم. تا اینکه در سال ۷۱ در دانشگاه علامه طباطبایی به عنوان مدیر‌گروه حقوق بین‌الملل از دکتر باوند دعوت کردم و دانشجویان علاوه‌بر اینکه درس حقوق دریا‌ها را از دکتر باوند می‌آموختند، درس اخلاق را نیز می‌آموختند. دکتر باوند در واقع پلی بین حقوق بین‌الملل و روابط بین‌الملل برقرار کردند. این همکاری و ارتباط دوستانه ادامه پیدا کرد تا اینکه در سال ۸۱ به عنوان مدیر گروه و رئیس دانشکده از دکتر باوند دعوت کردم او پذیرفت. اما متأسفانه در دوران صدرالدین شریعتی رئیس وقت دانشگاه علامه طباطبایی هر دوی ما به عنوان عناصر مفسد برای دانشگاه معرفی شده و بنده محکوم به بازنشستگی اجباری همچنین ممنوع‌الورود به دانشگاه شدم؛ به این دلیل که دانشجویان را علیه رئیس دانشگاه تحریک می‌کنم». (تشویق و خنده حضار)

ادامه در صفحه ۱۵

یک‌سو با حرف‌وحديث‌های گسترده در ارائه فهرست مشترک همراه بود و از سوی دیگر عملکرد راهبافتگان به نهادهای انتخابی مثبت ارزیابی نشد؛ به فکر ایجاد سازوکاری مناسب‌تر افتادند. مصداق این مدعا اظهارات اخیر محسن هاشمی است. این عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران که چندان موافق پارلمان اصلاحات نیست و آن را جدی نمی‌گیرد، در گفت‌وگویی با ایرنا گفته بود: «پارلمان اصلاحات درحال‌حاضر بیشتر یک ایده است تا یک راهکار مشخص اجرایی. این ایده در پاسخ به کسانی که ساختار فعلی و شورای‌عالی اصلاح‌طلبان را ناکارآمد می‌دانند مطرح شده و لازمه جدی‌شدن این طرح موافقت بزرگان اصلاحات با آن است که هنوز نشانه‌ای دراین‌باره مشاهده نشده است، البته در آینده پارلمان اصلاحات یکی از مشکلات فعلی ساختار اصلاح‌طلبان که سهم‌خواهی کوچک و بزرگ موجود بالاست، اما برخی احزاب اصلاح‌طلب عضو شورای هماهنگی جبهه اصلاحات مایل نیستند متناسب با شرایط حاد امروز هبرپردازند».

نگاهی به اظهارات اصلاح‌طلبان در سال‌ها و ماه‌های اخیر روشن می‌کند که اغلب از عملکرد شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان ناراضی هستند و پیگیری ایده پارلمان اصلاحات ناشی از همین نارضایتی‌هاست. برخی از اصلاح‌طلبان مشخصاً بعد از انتخابات‌های اخیر مجلس شورای اسلامی و شوراهای شهر که از ناصری تا چند سال آینده به روندی ایدئال برسند.لاریجانی همچنین دیداری با آیت‌الله جمشیدی، از اعضای جامعه مدرسن حوزه علمیه قم داشت.

شیبیری‌نجنانی و آیت‌الله سبحانی داشت و درخصوص مسائل مهم کشور و بحث ارز و بودجه گزارش داد.آیت‌الله سبحانی نیز در این دیدار با تأکید بر تولید داخلی و نیروی کار، اظهار کرد: «به حایت از توان و نیروهای داخلی می‌توان بسیاری از مشکلات را حل کرد و همچنین هرچه دولت به تولید داخلی توجه کند می‌تواند تولید و صادرات در کشور را رونق ببخشد که البته مجلس می‌تواند در این زمینه دولت را یاری کند.جلسات رئیس مجلس در قم تا روز جمعه ادامه پیدا کرد و لاریجانی صبح دیروز به ملاقات آیت‌الله اعرافی، مدیر حوزه‌های علمیه کشور رفت. او در این دیدار گفت: سیستمی که برای حوزه‌های علمیه تدوین شده بسیار نواورانه است، البته کارهایی که در گذشته انجام شده نیز باید حفظ شود. نباید حوزه به سمت مدرگرایی پیش برود، زیرا این روند مثبت نیست، بلکه در حوزه فضل باید ملاک باشد و اقتباس ظاهری از دانشگاه مناسب نیست.آیت‌الله علیرضا اعرافی نیز در این دیدار درخصوص عملکرد حوزه‌های کشور گفت: برنامه‌ای پنج‌ساله برای حوزه‌های علمیه تدوین شده است که با توجه به این برنامه بتوانیم به شرایط ایدئال برسیم. بنابراین بر اساس این برنامه‌ها امید است که وضعیت امروز حوزه تا چند سال آینده به روندی ایدئال برسد.لاریجانی همچنین دیداری با آیت‌الله جمشیدی، از اعضای جامعه مدرسن حوزه علمیه قم داشت.

ادامه از صفحه اول

حجتی چوب

کم‌کاری دیگران را می‌خورد

۲. برخلاف برخی که اگر با اکراه وزیر شده باشند، دائم ترازویشان را بر زمین می‌زنند و منت می‌گذارند، ایشان مثل اولین دوره وزارتش و با انگیزه زیاد کار کرد.

۳. درحالی‌که حجتی تنها وزیری است که مقامات عالی نظام با ذکر نام از او تجلیل کرده و از ایشان مطالبه مشخص داشته‌اند و همچنین روحانی او را «برند کابینه» نامیده است، سخن‌گفتن از کارنامه حجتی، به‌نوعی زیره به کرمان بردن است.

۴. حجتی وزیر یک وزارتخانه نیست، بلکه دو وزارتخانه را ۱۷ سال قبل با موفقیت کامل در یکدیگر ادغام کرد و در این دو دوره وزارت بازرگانی را نیز به‌صورت قانونی به او واگذار کردند که به نظر می‌رسد برخی از مشکلات به‌وجودآمده، ناشی از تحمیل همین وظایف اخیر است. برخی از اشکالات ذکرشده در متن استیضاح، ارتباطی به حجتی ندارد، بلکه به دستگاه‌های دیگر و به انجام‌دادن به‌موقع وظایفش مربوط است؛ مثلاً اگر بهره وام کشاورزان را نبخشیده‌اند یا با استمهال آنها موافقت نکرده‌اند، بانک مرکزی مقصر است یا اگر قیمت خریدهای تضمینی را ارتقا ن داده‌اند، تقصیر سازمان برنامه‌بودجه است. مطلع هستم ۲۰۰ تومانی که به‌تازگی به قیمت گندم اضافه شده است، با دستور مستقیم رئیس‌جمهور در هاشم نامه مستدل وزیر جهاد کشاورزی بوده نه شورای اقتصاد، ولی تا چه زمانی باید خارج از نهادهای قانونی، تصمیم‌ها گرفته شود؟!

۵. با عنایت به بندهای اخیر، مطلع هستم حجتی برای ساماندهی بخش‌های مختلف وزارت و سازمان‌های وابسته و تنظیم روابط بین آنها و به‌ویژه ارتباط با مجلس محترم و نمایندگان عالی دولت در استان‌ها، نیازمند نیرویی بود که در دوره ادغام به او کمک کرده بود. کسی که سه‌چهارم عمر اداری‌اش را استاندار، معاون وزیر و قائم‌مقام خودش بوده است، اما با بازگشت او به‌تازگی به کار تیمی نبوده است، تیمی که خودش آنها را بچیند!

۶. درحالی‌که قبلی‌ها برای خوش‌خدمتی و رسیدن به اهدافی خاص، ولخرجی می‌کردند و کاخ کشاورزی را به ثمن بخص به دستگاه دیگری داده بودند، استرداد آن به یک مطالبه عمومی در بخش کشاورزی (دولتی و غیردولتی) مبدل شده بود و طبعاً درخواست حجتی هم بود، اما مع‌الاسف وقتی به آن نهاده نشد و در عوض پولشان را دادند که قوطی‌کبریت دیگری در کنار آن هتل ۶۰ساله بسازند و اسمش را بگذارند وزارت کشاورزی (درحالی‌که وزارت کشاورزی آن است که المان‌های کشاورزی در حیاطش کار شده و هر بی‌سوادى واردش شود، می‌فهمد که آنجا کجاست) موضوعی که حداقل دو سال وقت وزیر به معاون پشتیبانی‌اش را گرفت.

۷. به تعاون به‌ند اخیر کاملاً روشن می‌شود حجتی در چه شرایطی وزارتخانه را اداره می‌کند. او پس از ۱۰سال وزیر کشاورزی‌بودن و هر روز مباحث کشاورزی را مرورکردن و با بهره هوشی بالا، بدون شک اکنون یکی مهندس کشاورزی ماهر است. او عصده وقش را صرف پیگیری محصولات اساسی (که هریک مجری مجزایی دارد) و امور زیربنایی (صرفه‌جویی در مصرف آب و...) می‌کند. او فردی طراح و ابدپرداز است.

حجتی نیرویی عملیاتی است و از کاغذبازی و روزمرگی متفر است. او از اینکه امور استان‌ها و سازمان‌های وابسته‌اش و به‌ویژه ارتباط با وکلای مجلس، بسامان نیست، رنج می‌برد. اموری که قبلاً قائم‌مقامش رقق‌ووفق می‌کرد، کسی که به‌دلیل بهانه‌های عجیب‌و‌غریب، دیگر در کنارش نیست.

برادر!

آیا سرازوار است در حرف حجتی را به خدا نشان دهیم، ولی در عمل دست‌وبالش را ببندیم؟ آیا اگر فردی به‌دلیل اعتقاداتش، هر کاری از او خواستیم انجام داد، باید این‌گونه تحت فشارش قرار دهیم و به خواسته‌های نجیبانه‌اش نیز وقعی ننهیم.

جناب دکتر کیخای عزیز!

نظر به تنهایی حجتی، استعدا دارم مساعدت فرمایید تا قائم‌مقامش برگردد و کاخ کشاورزی را به بخش دولتی پس دهند. آن‌وقت ببینید چه شادابی و سرزندگی‌ای به وزارت کشاورزی برمی‌گردد. او می‌گوید: «اگر چندین‌بار این کشور خراب شود، باز هم آن را می‌سازیم». حجتی همکارانی مثل خودش می‌خواهد نه کسانی که با لابی و سفارش در کنارش قرار گرفته‌اند. به‌عنوان کسی که از دور به شما ارادت دارد، انتظار دارم به محبوب کشاورزان و کسی که از جنس خودشان است، کمک کنید تا بتواند برنامه‌هایش را به جلو ببرد و به پایان برساند (بعد از کند و شکر، درصدد خودکفایی روغن است) او عاشق کار و تولید است نه پست و مقام.

✎**عضو هیئت علمی**

و معاون پیشین سفير ايران در FAo